

هَيْثمُكَانَ

الفوائد من حديث جبريل

Корисні висновки із хадису Джибриля (мир йому)

Склав:

**Доктор шаріатських наук
шейх Хайсам Сархан**

*головний керівник школи "ас-Сунна",
колишній викладач в Інституті при*

*Мечеті Пророка صلی الله
عليه وسلم*

اللغة الأوكرائانية

Українська мова

ALSARHAAN.COM

MAHADSUNNAH.COM

З ім'ям Аллага Милостивого Милосердного

1. Той, хто шукає знання, повинен дотримуватися наступних шести прав: щодо самого себе і своєї душі, щодо свого шейха, щодо місць, де він навчається, щодо товаришів-студентів, щодо своєї книги і щодо отримуваного знання.

- Право щодо самого себе і своєї душі: знання – це поклоніння (щирість по відношенню до Аллага і дотримання Сунни). Будь «саляфітом» (який прямує по стопах праведних попередників) на своєму шляху, боячись Аллага, пам'ятаючи, що Він бачить тебе, схиливши своє «крило смирення» і відкинь своє самовдоволення.

Також це вдоволення малим, аскетизм та прикрашення самого себе величчю знання. Бажання досягти якостей мужності, залишення розкоші, уникнення місць поширення марнослів'я, доброзичливість, стійкість та бажання

переконатися у достовірності здобутих знань.

Турбота і ненаситність у пошуках і записуванні знань, увага до запам'ятовування, зобов'язання самого себе до запам'ятовування, розуміння у поділі основ і відгалужень, пошук притулку у Аллага, збереження довіреного до знань, правдивість.

Щит шукача знання - слова "Я не знаю". Найбільше він цінує «час». Його відпочинок — «загальна самоосвіта», читання виправлень, уточнень та поем (касиди).

Це прояв благочестя у питанні, вислуховування відповіді, розумінні та дій на основі цього, без заперечення. Це повторення знань. Будь між Кораном та Сунною, між їхніми науками, повноцінно вивчаючи предмети кожної сфери.

Уникнення владолюбства, любові до популярності та мирського життя.

Критичність по відношенню до самого себе та гарна думка про людей. Очищення знань через підпорядкування істині, наказуючи схвалюване і забороняючи ганебне, зважуючи користь і шкоду, поширюючи знання і бажаючи допомагати, не шкодуючи себе, заступаючись за мусульман прекрасним способом під час відстоювання істини та схвалюваного.

Захист знань, без догодження та підлещування, не видаючи себе за вченого.

Відсторонення від сумнівів, без відокремленості чи партійності, будуючи на цьому дружбу та непричетність.

- Право щодо свого шейха: люди в цьому питанні розділилися на дві крайності та одну серединну групу. Адже перше багатобожжя, що сталося на землі, сталося через надмірність до праведників. І ми

повинні знаходитись на серединному шляху до праведників, без надмірності чи упущень.

- Права щодо місця, де навчаєшся;
- Право на товаришів-студентів, як сказав Всевишній Аллаг: **«Ви є кращою з громад, яка з'явилася на благо людства»** (3:110). Також сказав Посланець Аллага ﷺ: **«Не стане віруючим повноцінно ніхто з вас, доки не бажатиме для свого брата того самого, що бажає собі».**
- Право стосовно книги – це її заучування. Так як Аллаг, Святий Він і Великий, облагодіяв нас цими книгами, і ми повинні їх завчати.
- Право щодо знання – це закріплення знань, постійне повторювання в обов'язковому порядку, дії на основі цього. Тому що той хто знає – зобов'язаний робити справи на основі цих знань, потім

закликати до знань, так як це є милістю, і необхідно дякувати за цю милість.

2. З етикету питання - це віддавати перевагу насамперед тому питанню, яке несе в собі користь і благо.

3. Шукач знання повинен тримати себе у доброму вигляді.

4. Після смерті Пророка ﷺ не говориться: «Аллаг і Його Посланець знають краще», а говориться: «Аллаг знає краще».